

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 373/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против туженог ПД „ХЕБА“ АД из Бујановца, коју заступа Драган Антић адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 38/16 од 13.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 38/16 од 13.01.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 38/16 од 13.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 123/14 од 30.04.2015. године, исправљене решењем истог суда П1 123/14 од 11.12.2015. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда, који је правни следбеник АД за пензијско осигурање „Дунав“ ТБИ, у корист тужиоца АА у износу од 96.000,00 динара, за период од 01.03.2006. до 04.02.2009. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца ББ и ВВ којим су тражили да се обавезе тужена да им уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда, чији је правни следбеник АД за пензијско осигурање „Дунав“ ТБИ, и то тужиоцу ББ износ од 42.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 26.02.2009. године, и тужилци ВВ износ од 97.500,00 динара за период од 01.03.2006. године до 18.02.2009. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 92.480,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 38/16 од 13.01.2016. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца ББ и ВВ и тужене „Хеба“ АД из Бујановца, а пресуда Основног суда у Бујановцу П1 123/14 од 30.04.2015. године, исправљена решењем истог суда П1 123/14 од 11.12.2015. године, у ставу један и два изреке потврђена. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Бујановцу П1 123/14 од 30.04.2015. године исправљене решењем истог суда П1 123/14

од 11.12.2015. године, као и решење Основног суда у Бујановцу П1 123/14 од 24.07.2015. године и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је у односу на део одлуке којом је одлучено о захтеву тужиоца АА, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да тужилац, као запослени код туженог, има право да захтева од туженог да у корист тужиоца уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање за спорни период, која уплата ће се извршити по основу уговора који је тужени закључио са осигуравачем као и по основу Појединачног колективног уговора. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем нижестепених судова и ревизијског суда у примени овог правног института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења од 07.06.2019. године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у тој врсти спора дозвољеност ревизије се цени према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба ради исплате доприноса за добровољно пензијско осигурање поднета је 24.04.2012. године, а као вредност спора означен је износ од 30.000,00 динара.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност побијаног дела износи 96.000,00 динара, који износ не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић